

Un 'crack' de casa

Entrevista a Josep Guardiola, jugador del F. C. Barcelona. Diuen del seu estil de joc que és pulcre, eficaç i intel·ligent. Els més atrevits apunten que les seves passades llargues i precises faran oblidar jugadors com Schuster o Milla. En tot cas, és jove, de casa i sorgit del planter.

Josep Guardiola.

CARME PUÉRTOLAS

De petit ja "fotia puntes llades i jugava a futbol" pels carrers de Santpedor, un poble proper a Manresa (el Bages). Als set anys s'incorporà al Gimnàstic de Manresa. S'hi va estar fins que, als tretze, fitxà pel F. C. Barcelona. Des d'aleshores ha anat grim pant per la piràmide blaugrana fins arribar al cim. Només té 20 anys i ja és un crack.

—*¿Què ha significat per a tu arribar al primer equip del Barça?*

—Ha significat veure re-

compensat el meu treball i esforç fet des de petit. Però ni de bon tros s'acaba aquí, cal seguir endavant.

—*¿Com vas viure deixar la teva família per anar a la Masia de can Barça?*

—Enyorava molt casa meua, plorava molt, em sentia sol, perquè vaig venir de molt nen. Però aviat et vas obrint i et vas fent. Suposo que creixes més de pressa, sobretot per les responsabilitats que vas adquirint.

—*No sols has arribat al cim sinó que t'hi has refer-*

mat. ¿Com ho has aconseguit?

—Influeixen molts factors, a banda del treball i tot això. Hi ha un factor decisiu: la sort. La sort de tenir un *míster* que confii en tu, que quan jugues l'equip funcioni, que la gent et valori... Tot això influeix moltíssim. Però la dificultat és mantenir-se, que costa més que arribar.

—*¿Costa això de ser un jugador del Barça fora del camp?*

—Intento portar-ho bé. Exteriorment potser la gent pensa

que canvies... Considero que sóc el mateix, tinc els mateixos amics, intento fer el mateix, tot i que hi ha coses que ja no les puc fer.

—*Sovint, quan es parla de tu, hi ha algú que avisa: "l'important és que no se li pugin els fums". ¿Què hi respondries?*

—És difícil que se'm pugin. Això del futbol és com l'estudi, tens exàmens molt sovint i de res serveix aprovar-ne un si no aproves l'altre.

—*Els teus orígens estan al planter. ¿Creus que està prou*

potenciat a can Barça?

—Crec que s'ha demostrat que des de l'arribada del *míster* funciona. Hi ha els casos d'Amor, Ferrer, Milla, etc. El problema és que abans no hi havia les oportunitats que ha donat aquest *míster*.

—*¿Com és la relació entre jugadors veterans i els més joves al vestidor?*

—La relació és afectuosa, de gent professional que es respecta molt i molt. Com que entre tots ho hem de tirar endavant, ens hem d'ajudar.

—*I amb la directiva, ¿com és la relació?*

—Distant, molt distant perquè gairebé no hi ha res. Quan ens veiem, ens saludem i prou.

—*¿Creus que és positiva aquesta relació?*

—Hi hauria d'haver un terme mitjà. Una relació de conèixer més les persones... Però clar, suposo que ells tenen la seva feina i nosaltres la nostra, i no es poden barrejar.

—*¿I amb en Cruyff?*

—És una relació professor-alumne. Et corregeix molt en els entrenaments, però a part de l'estrictament professional, la relació és inexistent.

—*En una entrevista recent, parles de la poca originalitat d'algunes de les entrevistes que et fan. ¿Què penses quan et pregunten què et sembla ser el revulsiu del Barça?*

—No critico la feina dels periodistes. El que passa és que ho he repetit moltes vegades, jo no sóc un revulsiu de res, sóc una peça més dins l'equi.

—*Seguint amb les preguntes tòpiques. ¿Que és el que menys suportes en una persona?*

—L'enveja i la hipocresia no les suport. Pots dir que en Josep és un desastre, però dient-ho a la cara.

—*¿I el que més valores?*

—Ser franc i, sobretot, constant en un criteri. Si creus en alguna cosa, has de treballar per ella.

—*¿De les notícies que has sentit darrerament, quina*

t'ha regirat més l'estómac?

—Em regira l'estómac i em fa certa por i intranquil·litat que es parli massa de mi. Potser en ser la novetat, mira, se'n parla, però tinc por que tot això que se suposa tan bo, canviï ràpid i giri la truita.

—*S'ha parlat de tu com a possible reforç per a la selecció espanyola. ¿Què preferiries, una selecció espanyola o una de catalana a Barcelona 92?*

—Una selecció catalana olímpica. Però una cosa és el que "és" i l'altra, el que la gent sent. Seria un plaer defensar la selecció catalana. Tan de bo que algun dia em pugueu aplaudir en aquesta situació, qüestió per ara força inviable. Per tant, com a professional, em seria un plaer defensar l'espanyola.

—*¿Quin color polític duries a la samarreta: el vermell, franges vermelles i grogues, verd o blau?*

—El meu color preferit és el verd. Com a sentiment, però, la vermella ni de bon tros, la blavera menys. Duria la vermella i groga, que es pot interpretar com a espanyola i també com a catalana. Com a catalana.

—*¿Per quina cosa engegaries a rodar la teva carrera futbolística?*

—No m'ho he plantejat mai, però suposo que per qüestions d'àmbit personal majors. Potser ho faria.

—*Arribar al primer equip era un dels teus somnis. ¿Quin és ara el teu somni més important?*

—Jugar al Barça representa el reconeixement a una feina feta durant anys, però hi ha coses més importants, com ser feliç.

—*¿Què hauria de passar perquè fitxessis pel R. Madrid?*

—He treballat més de sis anys per aconseguir ser on sóc. Pensar de marxar és una cosa que ni se m'ha passat pel cap, és absurd.

Enric Rimbau

Tardor

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s|a

ELS QUE TOQUEN EL PIANO

Anthony Burgess
El Confident. 15. 192 pàgines.
Una excel·lent novel·la d'un mestre de la narrativa. La fantasia i la lucidesa, la tendresa i el sarcasme, la ingenuïtat i l'excelsisme barrejats amb un sentit de l'humor absolutament personal.

Edicions Proa

VIDA DE MOISÈS

De Gregori de Nissa
Introducció, traducció i notes de Josep Vives.
Clàssics del Cristianisme. 23.
La *Vida de Moisés* de Gregori de Nissa es una clau imprescindible per a comprendre el millor de la literatura espiritual del cristianisme.

COLOMAR EDITORS

D'AHIR

Mª Àngels Moreno
Col. Tirant. 5

Sèrie de reials basats en fets reals ocorreguts a la Salor

EDITORIAL TRES I QUATRE

ISABEL I MARIA

Mercè Rodoreda
Col. La Unitat. 140
272 pàgines -1975 ptes.

Dos personatges femenins, mare i filla, donen títol a aquesta novel·la inacabada de Mercè Rodoreda.

EDITORIAL TRES I QUATRE

BASQUETMANIA

Jordi P. Llavador

Quan es compleixen 100 anys de la seva invenció, aquest llibre fa un resum d'un esport esdevingut un dels fenòmens sociològics més importants de les darreres dècades: la basquetmanía.

Editorial Empúries

LA GRAN CONSPIRACIÓ CRÒNICA DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Antoni Batista i J. Playa Masel
B. U. E. 50

Un dels episodis més reveladors de la història recent de Catalunya.

curial

L'ART I ELS ARTISTES AL PAÍS VALENCIÀ MODERN (1440-1600)

Ximo Company
Biblioteca d'Història dels Països Catalans. 4.
Un esbós d'història social de l'art, centrat en l'activitat artística del que, a grans trets, podem anomenar època del Renaixement.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

GRAMÀTICA HISTÒRICA CATALANA

Francesc de Borja Moll
Col. Honoris Causa. 8
Més enllà de l'homenatge, l'edició catalana d'aquesta obra és una contribució de pes als estudis actuals de filologia. Una referència de tot punt imprescindible per a la interpretació i el coneixement de la història de la llengua catalana.